

Pesnička z predmestia

Melánia Olláryová

Ach, ten čas tak letí,
tak letí,
dávno vzdialil sa nám
svet detí.
Iba pesnička z tých šťastných
dní zuní, zuní.

Tú pesničku má každý rád, la-lalá, lá-la, la-lá.
Tú spievala mi moja mať, ešte som bola malá.
Tú pesničku častokrát mi pri tanci
mládenci dali hrať, tá pesnička
jar veští u nás na predmestí.

V spomienkach sa vraciam do polí
k miestam, kde tak šťastní sme boli.
Stará pieseň srdce rozoznie
a znie, a znie.

Tú pesničku má každý rád,
la-lalá, lá-la, la-lá.
Tú spievala mi moja mať,
ešte som bola malá.

Tú pesničku častokrát
mi pri tanci mládenci dali hrať,
tá pesnička jar veští
u nás na predmestí.

V tône, tam pod lipou, sa mi zdá,
slepý harmonikár pieseň hrá.
Ma ta pieseň, čo znie dokola,
volá, volá.

Tú pesničku má každý rád,
la-lalá, lá-la, la-lá.
Tú spievala mi moja mať,
ešte som bola malá.

Tú pesničku častokrát
mi pri tanci mládenci dali hrať,
tá pesnička jar veští
u nás na predmestí.